

Onko järjestöön kuuluminen järkevää vai rahan haaskausta?

Sain idean tämän pääkirjoituksen aiheeksi, kun luin Suomen Elintarviketyöläisten Liitto SEL ry:n (eli työntekijöitä edustavan liiton) julkaisemaa Elintae-lehteä. Ko. lehdessä liiton puheenjohtajan palstan otsikko oli: "Tärkeintä on, että kuuluu liittoon", ja lehden päätoimittajan palstan otsikko oli: "Liiton jäsenyys on sijoitus, joka maksaa itsensä takaisin".

Näin asiaa markkinoidaan työntekijäliiton lehdessä, joten kokeillaan samaa markkinointia myös tässä pääkirjoituksessa, kun tämä lehti poikkeuksellisesti jaetaan kaikkiin Suomessa toimiviin leipomoihin. Onko järjestöön kuuluminen ja siihen sisältyvän jäsenmaksun maksaminen järkevää vai rahan haaskausta?

Oma näkemyseni on, että jäsenmaksun maksaminen on kuin vakuutusmaksu. Sitä maksetaan, jotta siitä olisi tarvittaessa hyötyä. Jonkun toisen mielestä sitä maksetaan ehkä "turhaan". Tosiasia kuitenkin on, että erilaisia työelämään liittyviä ongelmia aina silloin tällöin ilmenee, ja sen takia on tärkeää, että yrityksellä on joku järjestö tai muu taho, josta voi tiedustella niihin erilaisia ratkaisuvaihtoehtoja. Tämän takia on tärkeää olla jäsenenä ainakin yhdessä työntantajayrittäjiä palvelevassa järjestössä, esimerkiksi Suomen Leipuriliitto ry:ssä, Elintarviketeollisuusliitto ry:ssä, Matkailu- ja Ravintolapalvelut MaRa ry:ssä tai Suomen Yrittäjissä. Kaikkien näiden järjestöjen tehtävänä on palvella jäsenyrityksiään, kun yrityksellä on siihen tarvetta. Monet leipomotalan yritykset kuuluvat samanaikaisesti eri syistä useampaakin näistä liitoista, kun taas monet yritykset eivät kuulu syystä tai toisesta mihinkään liittoon. Jos yritys ei kuulu mihinkään liittoon, sillä tulisi olla joku taho, josta voi kysyä neuvoa. Tällainen taho voi tietenkin olla esimerkiksi asianajotoimisto, mutta yleisesti ottaen voi todeta, että asianajotoimistojen laskutus on "hiukan suurempaa", kuin järjestöjen jäsenmaksuun sisältyvä neuvontapalvelu.

Itse luonnollisesti ajattelen, vaikka olen-

kin tässä asiassa hiukan jäävi, että Suomen Leipuriliitto on edellä mainituista liitoista paras liitto leipomotalalla toimiville yrityksille. Joka tapauksessa yrityksen kannalta on tärkeää, että se kuuluu johonkin työnantajien etuja ajavaan liittoon. Yhteyden ottaminen liittoon vasta sen jälkeen, kun ongelma tai muu ristiriitatilanne yrityksessä on jo syntynyt, on mielestäni suorastaan noloa. Muutaman kerran vuodessa tällaisia yhteydenottoja kuitenkin tulee, kun jostakin yrityksestä soitetaan ja todetaan, että "meillä on pikku ongelma päällä, voisitteko auttaa, vaikka ei ollakaan jäseniä". Tuossa kohtaa se vain on vähän myöhäistä.

Yritys maksaa jäsenmaksua, jotta yritys saa tarvittaessa maksettua jäsenmaksua vastaan erilaista apua ja neuvontaa. Tämän takia jäsenmaksuun sisältyviä palveluja ja muita etuja tulee käyttää silloin, kun siihen on tarvetta. Erään leipomon edustaja totesi vähän aikaa sitten tämän lehden toimituspäällikkö Elina Matikaiselle, kun Elina oli tekemässä yrityksestä esittelyä, että "10 000 euroa kerran maksoin, kun en etukäteen soittanut liittoon, mutta sen jälkeen olen aina soittanut". Itsekin tiedän vuosien varrella olleeni mukana työnantajan ja työntekijän välisissä neuvotteluissa. Niissä on tehty sopimuksia, joista yrityksille on koitunut useamman tuhannen euron säästö. Ja kun tällaisessa työnantajan kannalta hankalassa asiassa on päästy sopimukseen, niin yritys on säästynyt myös turhilta oikeudenkäyntikulujen maksamiselta.

Usein kuulee varsinkin pienempien yritysten perustelevan liittoon kuulumattomuuttaan sillä, että jäsenmaksu on liian kallis. Onko esimerkiksi Suomen Leipuriliitto ry:n jäsenmaksu pienelle yritykselle liian kallis, kun minimijäsenmaksu on 400 euroa? Tiedän, että joidenkin yritysten mielestä se sitä kuulemma on. Se, mikä on kallista, on kuitenkin aina niin suhteellista. Vertailuna todettakoon, että SEL:n työntekijöiden jäsenmaksu on 1,5 % työntekijän palkkasum-
masta. Leipomotyöntekijän keskiansio on

tilastojen mukaan 28 000–30 000 euroa, joten yksittäisen työntekijän jäsenmaksun suuruus on siis keskimäärin 420–450 euroa. Jäseniä SEL:llä on tietävästi noin 30 000. Yksittäisillä työntekijöillä on valmius maksaa oman liittonsa jäsenmaksu, mutta monella yrityksellä ei tähän halua ole. Miksi näin?

On selvää, että Suomen Leipuriliiton syytä katsoa myös peiliin ja miettiä, missä viika, jos joku yritys katsoo, että Leipuriliitosta ei saa riittävää vastinetta yrityksen maksamalle jäsenmaksulle. Mutta samanaikaisesti tiedän, että näiden yritysten mielestä on kuitenkin "oikeudenmukaista ja kohtuullista", että Leipuriliitto ajaisi yhtäläisesti kaikkien suomalaisten leipomoiden asiaa. Varsinkin, jos kyse on sokeriveron vastustamisesta, jauhopölyn raja-arvoista, lyhytaikaisesta poikkeamisesta konditoriatuotteiden kylmäkuljetusten osalta tai vaikka kalakukkojen myyntiajoista jne. Järjestöjen tehtävänä on kuitenkin hoitaa vain jäsenten asioita.

M. Väyrynen

Mika Väyrynen

